

foc i lloc

Estimar Andorra

Qui estima Andorra és aquell que respecta la Llei i la Constitució

DELFI ROCA

Les veus que opinen que l'oposició no diu ni piu sobre l'*escàndol BPA* no han sentit el crit d'SDP votant no a la *lleï BPA*? Tampoc han llegit els escrits que donen fe del seu ferm posicionament davant aquesta teranyina d'enganys i desencerts teixida per DA, tot i la poca informació facilitada pel Govern? Qui estima Andorra és aquell que defensa i respecta els pactes: la Llei, la Constitució, l'Estat de Dret, i no pas aquell que s'ho amaneix tot al seu gust generant inseguretats jurídiques, o que legisla a la carta per a certs sectors, fins al punt de fer llum sobre l'escassa separació de poder entre el Govern i la banca. Quan anteriorment s'ha volgut implantar la separació entre poder polític i poder econòmic, la banca ha fet saltar el Govern, aconseguint que la població acabés repudiant l'oprimit i admirant l'opressor. Però podem canviar les coses infringint totes les regles del *lliure mercat*, que no ho és, posant fre a les grans corporacions, reconstruint les economies locals i recuperant la veritable democràcia tornant a la ciutadania les institucions. Podem aprofitar aquesta crisi bancària, que també és una crisi existencial de la nostra societat,

per transformar el nostre fallit model construït quelcom de radicalment millor. Aquesta és una guerra contra el nostre sistema econòmic que està acabant amb el nostre propi sistema de vida i de subsistència. El canvi climàtic, per exemple, no està causat només pel CO₂. L'addicció al lucre i al creixement hi tenen molt a veure. Sortosament cada cop més gent lluita arreu pel triomf de la nova economia. Són ciutadanes plurals a favor de les energies renovables, de les xarxes solidàries, de la igualtat de gènere i en contra de la violència sistèmica. Cada cop més persones treballem per assolir una societat organitzada en xarxes horitzontals davant el model vertical actual, amb uns a dalt i els altres a sota. Tanmateix, el missatge oficial continua sent que estem al mateix vaixell, i que hem de remar cegament en la mateixa direcció, quan la tria assenyada és o saltar d'aquest vaixell que ens porta a la perdició, o enfonsar-nos amb ell. Així les coses, és temps de canviar Andorra, abans que Andorra es converteixi en lloc insegur per a tothom. Tenim les eines. Tenim els coneixements. Fem-los servir per acabar amb aquest desgavell.